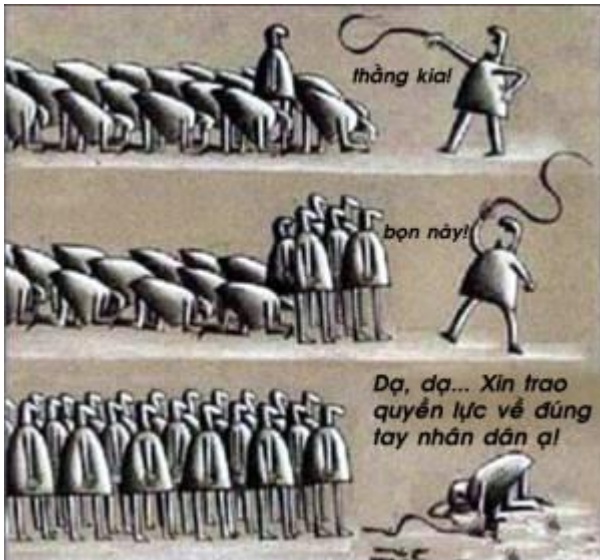

Tại sao Dân Trí người Việt bị coi là thấp?

Huỳnh Minh Tú

Có nhiều người mượn câu ngạn ngữ Tây phương “*Dân nào, chính phủ đó*” để nói về tình hình Dân Trí nước Việt Nam, để giải thích tình trạng băng hoại về đạo đức, ý thức con người Việt Nam hiện nay. Tôi cho rằng gán ghép đó không chỉ là sai lầm, mà cần nên đặt vấn đề ngược lại, đặc biệt ở Việt Nam, là: “*Chính phủ nào, dân đó*”. Bởi lẽ, trong một đất nước dân chủ, nếu một giống dân vì hạn chế nào đó thuộc di truyền mà không thể ngóc đầu so vai với những giống dân đầy kiêu hãnh với lịch sử khá hào hùng lấy ví dụ như dân Đức, dân Pháp..., thì “*Dân nào, chính phủ đó*” có thể đúng.

Nhưng - chữ NHƯNG rất lớn - câu “*Dân nào, chính phủ đó*” không đúng với Việt Nam vì những lý do giản dị sau đây:

Trong khi Việt Nam vẫn còn chế độ độc tài độc đảng, theo một chủ nghĩa Cộng Sản đã lạc hậu và bị thế giới chối bỏ từ lâu – ngay cả nước Cuba, một trong bốn năm nước “Cộng Sản anh em” “thức ngủ” để canh chừng cho Chủ Nghĩa Cộng Sản

(CNCS) cũng đã có những động thái “nói lời từ biệt” với CNCS - thì lập luận “*Dân nào, chính phủ đó*” chỉ là một biện hộ cho chính sách ngu dân từ mấy thập kỷ qua của nhà cầm quyền CSVN. Chính bởi chính sách “ngu để trị” của chế độ CSVN mà dân Việt Nam mới ra nông nổi như ngày hôm nay.

Nếu cần, quý vị có thể so sánh chế độ Cộng Sản miền Bắc với miền Nam Dân Chủ (VNCH) trước 1975, khi cả hai phe Cộng Sản – Tư Bản lấy Việt Nam làm tiền đồn chính trị..., thì sau Hiệp định Genève, nền Kinh tế Giáo dục của hai miền khác xa một trời một vực như thế nào. Còn rất nhiều những nhân chứng vẫn sống sờ sờ của cả hai miền để quý vị có thể hỏi han tìm hiểu sự thật trước khi họ trở thành người thiên cổ. Trong khi ở miền Nam thuộc chế độ Việt Nam Cộng Hòa – cũng lấy đà từ thời Pháp thuộc, những viện trợ của Mỹ và phe Tư Bản đồng minh đã không biến thành vũ khí sát thương, mà số lớn viện trợ được đầu tư cho nền Giáo dục VNCH với tiêu chí “Nhân bản, Dân tộc và Khai phóng”, khiến cả những người Cộng Sản còn có lương tâm sau 40 năm bình tâm nhìn lại cũng phải trầm trồ. Chính nền Giáo dục VNCH, hay dư âm của nền Giáo dục này đã sản sinh những Con Người – mà chế độ tạm gọi là “Cộng Sản” hiện thời với hạn chế về kiến thức, dù với hàng vạn Tiến Sĩ Giấy XHCN..., vẫn phải nhờ vả vào trí thức của họ. Chính nhờ nền Giáo Dục khai phóng con người này của nền Dân Chủ VNCH dù chết yểu sau 20 năm, nhưng khi vì lý do chính trị, khi mất trắng của cải, lưu lạc ở những nước dân chủ Âu Mỹ, người Việt tỵ nạn từng trải qua hay kế thừa nền Giáo dục Dân chủ, ấy đã góp phần không nhỏ cho đất nước cứu mang họ, cũng như đã vì tình người mà gián tiếp nuôi sống cho nền Kinh tế Thị trường định hướng XHCN Việt Nam sống ngoắc ngoải đến ngày hôm nay.

Những người Việt sống lưu vong xứ người sau 40 năm cuộc chiến 1975 là một ví dụ hùng hồn cho khả năng thích nghi – sinh tồn – phát triển của người Việt Nam nếu được sống dưới nền Dân Chủ.

Còn ở miền Bắc, sau khi “dần mặt” giai cấp “địa chủ” trí thức qua Cải Cách Ruộng Đất mà “đồng chí lớn” Trung Cộng truyền xuống nhằm phá nát những truyền thống đạo đức “tàn dư của thời phong kiến”..., người dân miền Bắc vốn đã sống trong đói khổ sau cuộc chiến chống Pháp, hơn một lần nữa bị buộc chịu đói để dành “nắm gạo cho đồng bào miền Nam”. Biết bao thanh niên thiếu nữ tuổi trẻ ưu tú bị bắt buộc, bị tuyên truyền “sứ mệnh giải phóng miền Nam” trước “gông cùm của đế quốc Mỹ”, để “sinh Bắc tử Nam”... là “vinh dự” mà họ không được quyền lựa chọn. Chỉ có đi mà không có đường về (Mời xem: “Đường đi không đến”). Đến cả những thành phần trí thức phục vụ cho đảng Cộng Sản (ĐCS) cũng không có quyền sáng tác tự do, nói lên chính kiến của mình, mà tất cả phải theo đường lối chỉ đạo của ĐCS.

Dù không cần dài dòng về những chi tiết bên lề là đa số quý vị trong thời đại bùng nổ thông tin Internet hiện nay chắc đã biết rõ, nhưng người viết cần nói sơ lược để những thanh niên trẻ tuổi sinh sau cuộc chiến 1975 có thể tìm hiểu thêm sự thật.

Trở lại chủ đề, thì mệnh đề câu “ *Dân nào, chính phủ đó* ” ít nhất là một hiểu lầm tai hại cho người Việt (bao gồm cả 54 Dân tộc anh em); hoặc đó là chủ ý của ĐCS Việt Nam, nhằm đem sự thụt lùi của cả nước Việt Nam về Kinh tế, băng hoại về Đạo đức con người mà đổ lỗi cho người dân Việt. Người có lòng với vận mệnh đất nước không thể đồng tình với gán ghép như vậy. Vì suy nghĩ đó có thể vô tình làm ô nhục cho cả một Dân Tộc dù trải bao thăng trầm, nhưng hào hùng với hơn bốn nghìn năm văn hiến.

Bởi do đâu ???

Vì thật ra, người dân Việt không có thực quyền, không có quyền quyết định số phận của mình – như chế độ CS rêu rao “*Dân làm chủ, Cán bộ là đầy tớ Nhân dân*”... Tất cả đều được một nhóm người lấy danh nghĩa “*Đảng Cộng Sản do Dân và vì Dân*” quyết định, chưa tính đến yếu tố Trung Cộng. Mà trong nhóm đó – chính những người nắm quyền nước CSVN thú nhận – là **toàn những con sâu con chuột**.

Việt Nam là một nước lớn. Đứng hàng thứ 14 trên thế giới nếu tính về dân số. Còn diện tích quốc gia ngang bằng nước Đức. Con người Việt Nam thông minh cần cù chịu khó. Vậy thì cứ lẽ gì người dân Việt với hơn bốn nghìn năm hào hùng lịch sử, trải bao khổ đau tranh chiến lại vẫn phải chịu nghèo, chịu nhục với bạn bè năm châu thế giới ?

Câu trả lời dành cho Quý vị nào còn thao thức về vận mệnh Dân tộc Việt Nam!

Huỳnh Minh Tú